

15th Inuit Studies Conference: Orality (Mundtlighed), Paris d. 25. - 28. oktober 2006.

I oktober deltog MIPI (Lona Lyngé) i "15th Inuit Studies Conference" i Frankrig. I konferencen deltog ca. 100 mennesker fra Canada, Frankrig, Holland, Belgien, Grønland, Danmark, Skotland, Alaska, England, og mange andre lande. Inuit Studies Conference foregår hvert andet år i forskellige lande på skift. Emnerne varierer også og til denne Inuit Studies Conference handlede det om Orality/Mundtlighed i forskellige arktiske sammenhænge. Det inkluderede alle former for verbal kommunikation som inuit kulturer er kendetegnet ved, men også det skriftlige som var en særlig problemstilling i denne sammenhæng.

Konferencens organisation

Konferencen foregik i tre dage, og dagene startede hver gang med hovedtalere fra forskellige arktiske lande. Der blev bl.a. fremlagt hvilke dårligheder, der forekom, mens arktiske lande gennemgik en modernisering fra de vestlige lande. De canadiske inuit fandt det vigtigt at fortælle om verdenen samt forskerverdenen, hvordan de har oplevet koloniseringen samt moderniseringen af deres respektive lande og områder. Andre forskere samt museumsfolk fandt det vigtigt at fremhæve betydningen af netværket mellem fysiske objekter og folkene samt deres "*web of relations*". Hvad bliver der fortalt ud fra arkæologien og forskningen af inuit som et særligt forskertilgang? Det gælder også fortællinger, der har ført forskerne til forskellige historiske steder. En hovedtaler fra Grønland fortalte om sin seneste forskning af gysergenren i Grønland med en militærbase i Sydgrønland som et eksempel. Det gav en anden tilgang til forskningen af inuit kultur som er en mere nutidig tilgang og viser forskning i egen kultur.

Efter hovedtalerne var der sideløbende flere workshops. Programmerne var sammensat således, at 5 store workshops foregik på samme tid, og kunne være inddelt i f.eks. 3 dele eller mindre. Det var 9 oplægsholdere for hvert workshop og således op til 40 oplæg á 15. min i alt om dagen fordelt på forskellige lokaler.

Lona Lynges bidrag til konferencen

Oplægget der handlede om "*Nye samværs og kommunikationsformer i Grønland*" foregik i et workshop der havde titlen: *Narration in cyberspace*. Dette gav et indblik i mangfoldigheden af identitet som de unge grønlændere i min forskning selv konstruerer. Der var også tid til diskussion, hvor man delte viden og fik feedback for det oplæg man har lavet. Hvert gruppe havde deres respektive emner, hvor der samledes op på viden og nye ideer samt konstruktiv kritik. Oplægsholderne havde derfor også mulighed for at skabe opmærksomhed på deres egen forskning.

Oplevelsen af at komme i interaktion med andre forskere er, at folk er meget nysgerrige over at vide mere om det emne, man har holdt oplæg om. Folk kom til mig de efterfølgende dage, og gav ros samt gav udtryk for, at mit oplæg var interessant. Det gav en enorm styrke og selvtillid idet man ikke har haft store forventninger om respons idet der deltog så mange mennesker fra forskellige lande. De gav også udtryk for at grønlænderne skal skrive eller oversætte deres tekster til engelsk for at skabe en mere international fokus på forskning i Grønland.

Lona Lynges deltagelse i forskellige workshops

Jeg valgte at deltage i forskellige workshops hvor der var inuit fra Canada for at få en idé om, hvordan andre Inuit i arktiske lande fremstillede forskning i eget kultur. Jeg valgte også at høre andre grønlænderes eller folk fra Grønlands oplæg i lingvistik og arkæologi. Dertil oplevede jeg og bekræftede at forskere i Grønland, og grønlandske forskere skelnede mellem kolonitiden og nutiden. Canadiske inuit havde en tendens til at kigge indad på en måde, hvor følelserne var det styrende fortalere for hvilken smerte de vestlige havde pålagt dem under koloniseringen. Andre forskere såsom amerikanske, canadiske og franske kortlagde deres forskning i en meget videnskabelig retning, hvilket grønlænderne og forskere fra Grønland også gjorde. Der var bl.a. en kortlægning af arkæologiske fund og genstande taget fra arktiske lande gennem tiderne fra Frankrig. En anden vigtig bemærkning er, at der var to oplæg fra Grønland og Frankrig, der næsten handlede om det samme emne. Problemet var bare, at den ene oplægsholder ikke forstod den anden idet oplægget blev holdt på fransk. Den sproglige barriere blev aktuel til konferencen idet det franske sprog blev brugt til workshops selvom hovedparten af konference-deltagerne ikke forstår sproget.

Et eksempel på en forskningsmetode

Forskellen mellem Grønland og andre arktiske lande var, at i de arktiske lande i Canada og Alaska bliver de ældre i samfundet brugt meget i forbindelse med forskning. Der bliver også produceret en del dokumentarfilm og fiktive film, men det litterære bliver ikke brugt nær så meget.

Jeg deltog til en workshop, hvor der var to ældre inuitter samt en vestlig forsker med i panelet. De demonstrerede hvordan sådan en interviewsituation med ældre foregik i Nunavut og andre arktiske lande. Den vestlige mand fortalte om en forskning i narhvalstænder, hvor han brugte de to ældre inuitter til at fortælle om, hvorfor der kan f. eks. være forskel på narhvalstænder i deres størrelse, form, udseende, og meget andet som hvorfor nogle kan være beskadiget. En anden kvindelig forsker fortalte om klimaforandringer, og søernes udtørring ud fra de ældres beretninger fra deres barndom. Til en anden paneldiskussion om interviewmetoden deltog unge studerende fra Nunavut sammen med deres lærere og koordinatører. At være ung, og interviewer

eller oversætter kræver sit mod, ud fra de unge inuitters fortællinger. De har meget respekt for deres gamle i samfundet. De skal også passe på med hvad de siger, fordi det kan let blive til et problem. De kan anses som respektløse.

De ældres beretninger og fortællinger blev brugt til at begrunde teorierne om den forskning, der nu var i gang. Interviewmetoden er også kendt i Grønland og bliver brugt blandt de ældre og fangere, men ikke i så stor omfang som i de andre arktiske lande. I de andre arktiske lande, er den traditionelle økologiske viden, viden som skal bruges i forskningen. Det fik mig til at tænke over grønlandske børn og unge, mens jeg var i Paris. Grønlandske og børn og unge i almindelighed er fremragende som informanter i kvalitative undersøgelser, men at skulle bruge de ældre til at undersøge og belyse børn og unges liv er ikke det optimale. Det er svært at bringe fokus på børn og unges egne vilkår, når de ældre skal have noget at sige. Børn og unge er eksperter i deres egen livsverden, hvor de følger med i tiden med den til stadig voksende teknologiske udvikling. De kender deres muligheder og kan bedre udtrykke sig uden at voksne eller de ældre indblander sig. Det kan f.eks. være en undersøgelse om seksuelt misbrug som ikke kan integreres sammen med de ældre, idet de kan være misbrugere. Metoden med at interviewe de ældre i de arktiske lande har begrænsninger, og kan kun bruges i forbindelse med ikke personfølsom forskning.

Yderligere oplysninger:

Forventes at udkomme en større redegørelse over konferencen senere.